

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΕ

ΣΤΟ 19ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΚΚΕ

11-14 Απρίλη 2013

Φτάσαμε ως εδώ ύστερα από 4μηνη προσυνεδριακή διαδικασία με την ολοκλήρωση της πραγματοποίησης των συνελεύσεων ΚΟΒ και των συνδιασκέψεων των Αχτίδων, των Νομαρχιακών, των Επιτροπών Περιοχής.

Πραγματοποιήθηκαν σε δυό κύκλους συζήτησης γενικές συνελεύσεις των ΚΟΒ. Η συμμετοχή των κομματικών μελών ήταν 77,8%, δικαιολογημένοι απόντες 14,9%, αδικαιολόγητοι το 7,35%.

Για τις θέσεις και το Πρόγραμμα του Κόμματος ψήφισαν υπέρ το 96,80%, κατά το 1,65%, λευκό το 1,55%.

Για το Καταστατικό ψήφισαν υπέρ το 97,30%, κατά 1,21%, λευκό 1,49%.

Θετικά εκφράστηκε το 98,9% των μελών στις ΟΒ στις θέσεις, το σχέδιο Προγράμματος και στο σχέδιο Καταστατικού.

Με κατά ή λευκό εκφράστηκε το 1,1%.

Δεχθήκαμε δεκάδες χαιρετιστήρια μηνύματα αλληλεγγύης από εργατικά και κομμουνιστικά κόμματα που θα ενσωματωθούν στην έκδοση των υλικών του Συνεδρίου.

Αποκλειστικά και μόνο για οικονομικούς λόγους, αυτήν τη φορά δεν προσκαλέσαμε αντιπροσωπίες Εργατικών και Κομμουνιστικών Κομμάτων προκειμένου να παρακολουθήσουν τις εργασίες του 19ου Συνεδρίου. Έχουμε αποστείλει τις θέσεις και, βεβαίως, όπως πάντα, είμαστε ανοιχτοί σε παρατηρήσεις - υποδείξεις και θα ενημερώσουμε για τις αποφάσεις.

Διαβεβαιώνουμε ότι η διεθνιστική αλληλεγγύη μας παραμένει ψηλά, νιώθουμε ότι πρέπει ακόμα περισσότερο να κάνουμε, παρά το γεγονός ότι καθημερινά στην Ελλάδα αντιμετωπίζουμε μεγάλα γεγονότα και επιδείνωση της θέσης του

λαού. Πιστεύουμε στον προλεταριακό διεθνισμό και στην πιεστική αναγκαιότητα για συνάντηση όσο γίνεται περισσότερων λαών κατά των ιμπεριαλιστικών κέντρων και δυνάμεων, κατά του καπιταλισμού. Άρα είναι μονόδρομος για μας η προσπάθεια για το συντονισμό και την κοινή δράση των λαϊκών κινημάτων στις χώρες που οι λαοί υποφέρουν από την οικονομική κρίση, τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, την επέμβαση, τη στρατιωτική κατοχή, που υποφέρουν από φτώχεια και πείνα, καταπίεση, βασανιστήρια, διωγμούς, από κάθε μορφή αδικίας και αυθαιρεσίας που γεννά και αναπαράγει η καπιταλιστική εκμετάλλευση, ο ενδοϊμπεριαλιστικός ανταγωνισμός.

Έχουμε συνείδηση ότι, για να γίνει ένα ουσιαστικό βήμα μπροστά στην κοινή δράση των λαών, πρέπει να αντιμετωπιστούν βασικά και δυστυχώς χρόνια μέσα στο διεθνές κομμουνιστικό και εργατικό κίνημα προβλήματα, όπως: Η συνέχιση των προσπαθειών για τη συγκρότηση Κομμουνιστικού Πόλου, αξιοποιώντας τα βήματα που γίνονται με τη *Διεθνή Κομμουνιστική Επιθεώρηση*. Η ακούραστη προσπάθεια για να διατηρηθούν τα κομμουνιστικά χαρακτηριστικά των Διεθνών Συναντήσεων, ενάντια σε σχέδια διεύρυνσης με τις αποκαλούμενες αριστερές δυνάμεις, η ετοιμότητα υποστήριξης - αλληλεγγύης της εργατικής τάξης, των λαών που υποφέρουν από την κρίση, την ιμπεριαλιστική επέμβαση και επιθετικότητα, τον πόλεμο.

Το σπουδαιότερο ζήτημα για την επεξεργασία του Προγράμματος του ΚΚ είναι το κεντρικό ζήτημα της στρατηγικής, ποια αντίθεση θα λύσει η κοινωνική επανάσταση, ποια τάξη θα πάρει την εξουσία. Αυτό το θεμελιακό ζήτημα έλυσε το 15ο Συνέδριο και γι' αυτό αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά συνέδρια στη σύγχρονη ιστορία του Κόμματος. Το 15ο Συνέδριο καθόρισε ότι στην εποχή περάσματος από τον καπιταλισμό στο σοσιαλισμό η πάλη των τάξεων κατευθύνεται στην επίλυση της βασικής αντίθεσης κεφαλαίου-εργασίας. Η επαναστατική αλλαγή στην Ελλάδα θα είναι σοσιαλιστική. Κινητήριες δυνάμεις της επανάστασης θα είναι η εργατική τάξη ως ηγετική δύναμη, οι

μισοπρολετάριοι, η φτωχή αγροτιά και τα πιο καταπιεσμένα τμήματα των μεσαίων στρωμάτων της πόλης.

Ταυτόχρονα το 19ο Συνέδριο δίνει απάντηση στο πιεστικό ερώτημα πώς θα οργανωθεί ο αγώνας απόκρουσης των βάρβαρων ταξικών αντιλαϊκών μέτρων από οποιαδήποτε κυβέρνηση διαχείρισης της κρίσης και των συμφερόντων των μονοπωλίων, είτε με κορμό τη ΝΔ είτε με τον ΣΥΡΙΖΑ, είτε με κυβέρνηση του λεγόμενου αντιμνημονιακού τόξου από τη λαϊκή Δεξιά ως την εξωκοινοβουλευτική Αριστερά.

Απαιτείται να απαλλαγούμε από κάθε πνεύμα πρακτικισμού, χαλαρότητας, προχειρότητας, ώστε όλα τα σφυριά να χτυπάνε στον ίδιο στόχο: Να συσπειρώνονται οι αντιμονοπωλιακές αντικαπιταλιστικές δυνάμεις στη βάση της κοινής δράσης και με τα δικά τους καθήκοντα κατά κλάδο και χώρο.

Κάθε όργανο, από την ΚΕ ως την ΚΟΒ, κάθε στέλεχος και μέλος, πρέπει να αισθανόμαστε ως επιτελείο μάχης και μαζί αναπόσπαστο τμήμα του εργατικού-λαϊκού κινήματος. Να κατακτήσουμε την ικανότητα και της εξειδίκευσης-προσαρμογής και της ενοποίησης των από τα κάτω εστιών και ρευμάτων πάλης. Να διαμορφώνεται ένα ενιαίο ισχυρό πανελλαδικό ρεύμα που πατάει γερά στα πόδια του: Σε κάθε πόλη, με κέντρο τους μονοπωλιακούς ομίλους, τα εργοστάσια, τα εμπορικά κέντρα, τα νοσοκομεία, τα κέντρα υγείας, τις μονάδες ηλεκτρικής ενέργειας, τις τηλεπικοινωνίες, τα μέσα μαζικής μεταφοράς, όλους τους παραδοσιακούς και σύγχρονους κλάδους, τους βιοπαλαιστές της πόλης, τους φτωχούς αγρότες, τα χωριά, και βεβαίως τους χώρους μόρφωσης, τους χώρους συγκέντρωσης της νεολαίας που υποφέρει.

Το ζήτημα της οργάνωσης των ανέργων, εργατοϋπαλλήλων και αυτοαπασχολουμένων, ελευθεροεπαγγελματιών και των μεταναστών – πολιτικών προσφύγων είναι κρίσιμο ζήτημα για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος και της Κοινωνικής Συμμαχίας. Καμία καθυστέρηση δε συγχωρείται.

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στο όνομα της φιλανθρωπίας να μετατρέπονται σε παθητικά άτομα άνεργοι και εξαθλιωμένοι που ζουν από τα κοινωνικά παντοπωλεία, από διανομές τροφίμων, φαρμάκων, διανομές που κάνουν μάλιστα οι κύριοι υπεύθυνοι της τραγωδίας, οι μονοπωλιακοί όμιλοι. Καθόλου δεν υποτιμάμε ότι ο πεινασμένος πρέπει να φάει, όμως η αλληλεγγύη που εμείς υποστηρίζουμε πρέπει να ωθεί αυτόν που υποφέρει να νιώσει στήριξη, να μπει στον αγώνα, για να ζει με τη δική του δουλειά, το δικό του εισόδημα, να μην εξαρτάται από τη λεγόμενη φιλευσπλαχνία που ήδη έχει πάρει το χαρακτήρα της χειραγώγησης και ενσωμάτωσης αντί πινακίου φακής.

* * * * *

Έχουμε συγκεντρώσει πολύτιμη πείρα στο ζήτημα της απόσπασης της τακτικής από τη στρατηγική, με σοβαρές έως και δραματικές επιπτώσεις στο παγκόσμιο κομμουνιστικό και εργατικό κίνημα. Αυτό συνάγεται: Από την εμπειρία σειράς χωρών της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στην Ευρώπη. Από το γεγονός, ότι, ενώ ο παγκόσμιος πόλεμος διαμόρφωσε συνθήκες μεγάλης όξυνσης των ταξικών αντιθέσεων στο εσωτερικό πολλών χωρών, όμως η αντιφασιστική πάλη οδήγησε στην ανατροπή της αστικής εξουσίας μόνο σε χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, με την καθοριστική υποστήριξη των λαϊκών κινημάτων από τον Κόκκινο Στρατό. Στα καπιταλιστικά κράτη που ασκούσαν ηγετικό ρόλο παγκόσμια, έγκαιρα η αστική τάξη πέτυχε, με τη βοήθεια και του ρεφορμισμού, οπορτουνισμού, να καταφέρει μακροχρόνιο ως τις μέρες μας χτύπημα. Ας σκεφτούμε με την ευκαιρία πώς θα ήταν η κατάσταση αν υπήρχε ισχυρό ταξικά προσανατολισμένο εργατικό κίνημα στις ΗΠΑ, στη Γερμανία, στην Αγγλία, στη Γαλλία, γενικότερα στη Βόρεια και Δυτική Ευρώπη. Δεν μπορούμε να προσπεράσουμε το γεγονός ότι στις χώρες αυτές τα Κομμουνιστικά Κόμματα που είχαν κατακτήσει ισχυρές θέσεις στο κίνημα, με αντανάκλαση στα κοινοβούλια, ενσωματώθηκαν και μεταλλάχτηκαν, στο φόντο πάντα της επικρατούσας στρατηγικής αντίληψης ότι υπάρχει δυνατότητα μεταβατικού αντιμονοπωλιακού-δημοκρατικού, πολιτικού προγράμματος στο έδαφος της καπιταλιστικής κυριαρχίας, το

οποίο χωρίς να είναι σοσιαλιστικό, μπορεί να υπερασπίσει τις εργατικές και λαϊκές ανάγκες και ν' ανοίγει το δρόμο για το σοσιαλισμό.

Βασικό πρόβλημα της στρατηγικής είναι ο εντοπισμός του κύριου κρίκου στην αλυσίδα των γεγονότων και στο πλέγμα των αντιθέσεων της καπιταλιστικής κοινωνίας. Η πολιτική των συμμαχιών, τα συνθήματα, οι μορφές πάλης αποτελούν ένα σχετικά πιο ευέλικτο στοιχείο της στρατηγικής, αφού επηρεάζεται από το ποιος κρίκος στην αλυσίδα -σε κάθε φάση- γίνεται σημαντικός ή καθοριστικός για το συσχετισμό δυνάμεων, την εξέλιξη του συσχετισμού δυνάμεων, το επίπεδο της ταξικής πάλης και της πολιτικής συνείδησης της εργατικής τάξης και των συμμάχων της. Τα όρια της ευελιξίας καθορίζονται τελικά από το στρατηγικό σκοπό.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΡΙΚΟΣ;

Ποιος είναι σήμερα ο κρίκος, σε μη επαναστατικές συνθήκες, για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, τη συγκρότηση ισχυρής Λαϊκής Συμμαχίας; Μήπως η πάλη κατά του μνημονίου, το κούρεμα και η επιμήκυνση του χρέους, η διεύρυνση του κρατικού παρεμβατισμού, η διέξοδος από την κρίση με ανάκαμψη της καπιταλιστικής κερδοφορίας με τους καλούς καπιταλιστές μπροστά και όχι τους πειρατές, όπως λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, από τον οποίο θα πιαστείς και θα συνεχίσεις να κρατάς στο χέρι όλη την αλυσίδα; Ή μήπως είναι το plan B που πλασάρεται με την έξοδο από την ευρωζώνη; Είναι κρίκος η κείνσιανή διαχείριση που προτείνεται από ρεφορμιστές και οπορτουνιστές; Είναι κρίκος η συνεργασία με ένα τμήμα της αστικής τάξης; Όχι βέβαια.

Το ότι η διέξοδος από την κρίση, δεν αποτελεί από μόνη της κρίκο για την ανάκαμψη του κινήματος αποδεικνύεται από το γεγονός ότι όχι μόνο τα κυβερνητικά, άλλα και τα αντιπολιτευόμενα κόμματα δε θέλουν να αναγνωρίσουν το χαρακτήρα της κρίσης ως κρίσης υπερπαραγωγής, υπερσυσσώρευσης κεφαλαίων, ως φαινόμενο που πηγάζει από τη φύση, το χαρακτήρα του καπιταλιστικού συστήματος. Την αποδίδουν στην κακή διαχείριση των οικονομικών εσόδων του

κράτους, ότι ο ελληνικός λαός έκανε έξοδα πάνω από τα έσοδα και άρα απαιτήθηκε δημόσιος και ατομικός δανεισμός. Ή ότι φταίει η φοροδιαφυγή αποκλειστικά και μόνο, η κομματική ρουσφετολογία, οι χαριστικές παροχές σε κάποιους φίλους επιχειρηματίες. Ή ότι καθυστέρησαν στην Ελλάδα οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις, οι προβλεπόμενες αναδιαρθρώσεις από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ κλπ. Όλα τα κόμματα μιλάνε για κλέφτες, διεφθαρμένους, και μάλιστα ο ΣΥΡΙΖΑ, όσο βλέπει ότι έχει πιθανότητα να κυβερνήσει, μιλάει για «κλεπτοκρατία», για καλούς και κακούς επιχειρηματίες, για κυβέρνηση της διαπλοκής, ώστε να απαλλαγεί από όποιες δεσμεύσεις ανέλαβε στις τελευταίες εκλογές ότι θα έπαιρνε μέτρα κατά των μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων.

Η πάλη κατά των συνεπειών της κρίσης, η αποτροπή μεγαλύτερης χρεοκοπίας του λαού, η διέξοδος από την κρίση υπέρ του λαού μπορεί να αποτελέσει, κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις, κρίκο για την οργάνωση της εργατικής, λαϊκής αντεπίθεσης, να γίνει εφαλτήριο για την όσο γίνεται πιο μαζική υποστήριξη του αγώνα για την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων, σε συνδυασμό με την πάλη κατά του ιμπεριαλιστικού πολέμου και της με οποιονδήποτε τρόπο συμμετοχής της ελληνικής αστικής τάξης.

Η πολιτική συμμαχιών του ΚΚΕ εδράζεται πάνω στην αντικειμενική αναγκαιότητα να προωθηθεί η ενότητα δράσης της εργατικής τάξης και η κοινή δράση της με τους μισοπρολετάριους, τους φτωχούς αυτοαπασχολούμενους επαγγελματίες και τη φτωχή αγροτιά, με ιδιαίτερη φροντίδα να προσελκύονται νέες ηλικίες και γυναίκες, που για μια σειρά γνωστούς λόγους συναντούν πρόσθετες δυσκολίες και εμπόδια στη σταθερή οργάνωση και πάλη.

Το ΚΚΕ δεν κρύβει ότι, ως πρωτοπόρο οργανωμένο τμήμα της εργατικής τάξης, έχει στρατηγικό σκοπό το σοσιαλισμό - κομμουνισμό, την ανατροπή της αστικής εξουσίας και την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας από την εργατική τάξη. Με την πρότασή του για τη Λαϊκή Συμμαχία κάνει εκείνους τους απαραίτητους συμβιβασμούς, αφού δεν είναι δυνατό να

απαιτήσει η Κοινωνική Συμμαχία να συμφωνήσει με το δικό του πρόγραμμα.

Η εργατική τάξη έχει αντικειμενικά συμφέρον από την κατάργηση κάθε μορφής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής, μεγάλης και συγκεντρωμένης, μεσαίας και μικρής, καθώς αυτή συνεπάγεται την εκμετάλλευση του εργάτη, την αποξένωση του εργαζομένου από τον πλούτο που παράγει. Οι αυτοαπασχολούμενοι, λόγω της ενδιάμεσης θέσης τους, της σχέσης τους με τα μέσα παραγωγής, έχουν συμφέρον μεν από την πάλη κατά των μονοπωλίων, δυσκολεύονται όμως να ταχθούν κατά της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Ο συμβιβασμός που προτείνει το ΚΚΕ δεν καταργεί τις διαφορές τους, μέσα στις γραμμές της Λαϊκής Συμμαχίας θα επιχειρείται κάθε φορά η διατήρηση της κοινής δράσης, θα γίνονται αναδιατάξεις, η ίδια η Συμμαχία θα ανασυντίθεται χωρίς να χάνει το χαρακτήρα της, ανάλογα με την εξέλιξη του συσχετισμού δυνάμεων, την πρόοδο της ταξικής πάλης.

Αυτοί που μας κατηγορούν ότι παραπέμπουμε τα πάντα στο σοσιαλισμό και αναχωρούμε από την πάλη για τα οξυμένα προβλήματα των εργαζομένων κάνουν πως δε βλέπουν, πως δεν ξέρουν, ότι το ΚΚΕ και οι συνεργαζόμενοι μαζί του σηκώσαμε στις πλάτες μας το μεγαλύτερο βάρος των αγωνιστικών κινητοποιήσεων, ενώ πήραμε πρωτοβουλίες για ανάπτυξη μετώπων πάλης σε συγκεκριμένα και άμεσα προβλήματα: Από τα χαράτσια και τα διόδια, ως τις απεργιακές κινητοποιήσεις για τις συλλογικές συμβάσεις, για όλα τα μνημονιακά μέτρα, για την κοινωνική ασφάλιση και την υγεία, για τα αγροτικά προβλήματα, τις μεγάλες ανάγκες των αυτοαπασχολουμένων, της νεολαίας, των γυναικών.

Αναφερόμαστε στη σκληρή δουλειά έξω και μέσα από την πόρτα του εργοστασίου, στους καταπέλτες των πλοίων, στους εθνικούς δρόμους, στις φτωχογειτονιές, στα σχολεία, στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, στο χωράφι.

Όσον αφορά το ζήτημα της γραμμής συμμαχίας του 15ου και του 19ου Συνεδρίου, είναι η ίδια, συμμαχία των κοινωνικών

δυνάμεων που έχουν συμφέρον από την κατάργηση της εξουσίας των μονοπωλίων. Στις συνθήκες μάλιστα της κρίσης, περισσότερα τμήματα των ενδιάμεσων στρωμάτων προσεγγίζουν την εργατική τάξη, περνάνε στην κατηγορία των φτωχών μεσαίων στρωμάτων, αυξάνονται οι μισοπρολετάριοι. Σε σύγκριση με την περίοδο του 15ου Συνεδρίου, έχει αυξηθεί ο ρόλος των μεταναστών εργατών και πολιτικών προσφύγων, παρά το γεγονός ότι ένα μέρος τους φεύγει από την Ελλάδα κυρίως εξαιτίας της ανεργίας.

Στο 15ο Συνέδριο υπογραμμιζόταν ότι η συγκρότηση της συμμαχίας ξεκινάει από τα κάτω προς τα πάνω, το καθοριστικό πεδίο είναι το κοινωνικό, ενώ ξεκαθάριζε ότι η αντίθεση με τον ιμπεριαλισμό και τα μονοπώλια ήταν πιο βαθιά αντικαπιταλιστική. Αnéφερε ότι, σε περίπτωση που η ταξική πάλη ανέβαινε σε πρωτοφανέρωτα επίπεδα και τα αστικά κόμματα αποδυναμώνονταν, εμφανιζόταν η πιθανότητα σχηματισμού, μέσω εκλογών, κυβέρνησης με τμήματα των αντιμονοπωλιακών αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Πολύ καθαρά γινόταν λόγος όχι για επιδίωξη του ΚΚΕ και πολιτικό στόχο, αλλά για ενδεχόμενο να αποκρυσταλλωθεί με αυτόν τον τρόπο η απότομη αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων για μια στιγμή, που μάλιστα υπογραμμιζόταν ότι αυτή δε θα μπορούσε να κρατήσει για πολύ, είτε θα ξέσπαγε ανοιχτά επαναστατική κατάσταση είτε θα γινόταν πισωγύρισμα.

Γινόταν λόγος για κυβέρνηση αντιμονοπωλιακών αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων και όχι για κυβέρνηση του ΑΑΔΜ, δεν αναφερόταν η συμμετοχή του ΚΚΕ, ούτε η δέσμευση του ΚΚΕ απέναντί της. Η μελέτη της σοσιαλιστικής επανάστασης του 20ού αιώνα, η ωρίμανση του Κόμματος, το 18ο Συνέδριο ανέδειξε την ανάγκη να αποσαφηνιστεί προγραμματικά η θέση του ΚΚΕ στο ζήτημα των συμμαχιών, η σχέση του Κόμματος με τη Λαϊκή Συμμαχία, η στάση του Κόμματος σε κυβερνήσεις στο έδαφος του καπιταλισμού, η εξέλιξη της συμμαχίας σε επαναστατική κατάσταση. Δεν είναι δυνατό βεβαίως να προδιαγραφούν οι «στιγμές» μέσα από τις οποίες αποκρυσταλλώνεται ο συσχετισμός στη φάση που ωριμάζει η επαναστατική κατάσταση, η αναμέτρηση για το πέρασμα στο

σοσιαλισμό. Αυτές οι «στιγμές» εκ των υστέρων μπορεί να εκτιμηθούν ως μορφή, περιεχόμενο κλπ.

Η Λαϊκή Συμμαχία είναι κοινωνική όσον αφορά ποιες κοινωνικές δυνάμεις πρέπει να συμπαραταχθούν στον αγώνα, έχει κινηματικά χαρακτηριστικά με γραμμή αντεπίθεσης, ρήξης και ανατροπής. Έχει οριοθετημένη πρόταση διακυβέρνησης-εξουσίας από την αστική διακυβέρνηση ή την κυβέρνηση αστικής διαχείρισης, δηλαδή από την πολιτική εξουσία των μονοπωλίων, με την έννοια ότι κατευθύνει τη δράση της στην αλλαγή τάξης, κοινωνικών δυνάμεων στο επίπεδο της εξουσίας.

Σήμερα στην Ελλάδα διαμορφώνονται τα φύτρα αυτής της συμμαχίας με τη μορφή ΠΑΜΕ-ΠΑΣΕΒΕ-ΠΑΣΥ-ΟΓΕ-ΜΑΣ με κινηματική οργανωμένη βάση στους χώρους δουλειάς και στην εργατική-λαϊκή γειτονιά. Δεν είναι αλήθεια ότι η μορφή αυτή εκφράζει την συνεργασία του ΚΚΕ με τον εαυτό του. Συμμετέχουν δυνάμεις πέρα από την επιρροή του Κόμματος, ορισμένες πολύ πέραν. Μια απόδειξη είναι τα ποσοστά που συγκεντρώνουν αυτές οι δυνάμεις στο μαζικό κίνημα. Βεβαίως η μορφή που έχει πάρει αυτή η συμμαχία, η εμβέλειά της αποτυπώνει συγκεκριμένο συσχετισμό δυνάμεων σε συγκεκριμένη στιγμή-φάση και όχι στατικά. Η Λαϊκή Συμμαχία θα ενισχύεται με την αλλαγή συσχετισμού δυνάμεων στο επίπεδο των οργανώσεων του κινήματος, από τα κάτω προς τα πάνω. Η εξέλιξη θα της δώσει και νέες μορφές ιδιαίτερα από τα κάτω προς τα πάνω, θα επέρχονται αναδιατάξεις στο εσωτερικό της και κάτω από την επίδραση της γενικότερης αλλαγής του συσχετισμού δυνάμεων, που δεν είναι δυνατό σήμερα να προκαθοριστούν.

Το πρόβλημα δεν είναι αν το κίνημα θα προβάλλει άμεσες διεκδικήσεις, αυτό το ζήτημα είναι λυμένο. Το θέμα είναι με ποια πολιτική γραμμή δίνεται απάντηση στα φλέγοντα και συσσωρευμένα προβλήματα του λαού. Με τα μονοπώλια ή ενάντια στην κυριαρχία τους. Με την εξουσία των μονοπωλίων ή με την εξουσία του εργαζόμενου λαού.

Ο χαρακτήρας της Λαϊκής Συμμαχίας ως κοινωνικής συμμαχίας με πολιτική προοπτική την εργατική-λαϊκή εξουσία δε συμβιβάζεται με τη συμμετοχή κομμάτων, βεβαίως και του ΚΚΕ.

Στο βαθμό που με την ανάπτυξη της ταξικής πάλης διαμορφώνονται και μικροαστικού χαρακτήρα πολιτικές δυνάμεις που υιοθετούν στο πρόγραμμά τους κατεύθυνση αγώνα με έκβαση τη λαϊκή εξουσία, τότε το ΚΚΕ θα έχει συνεργασία μαζί τους, ενώ από τα ίδια τα πράγματα θα γίνεται και διαπάλη με αυτές τις δυνάμεις για το χαρακτήρα και την προοπτική της Λαϊκής Συμμαχίας. Η κοινή δράση του ΚΚΕ με τέτοιες πολιτικές δυνάμεις θα εκφράζεται στις γραμμές και στα όργανα πάλης της Λαϊκής Συμμαχίας που βάση της έχει τον τόπο δουλειάς και τη λαϊκή γειτονιά, με μορφές οργάνωσης το σωματείο, τη γενική συνέλευση, τις επιτροπές αγώνα.

Με τις δυνάμεις αυτές δε θα αποτελέσουμε ενιαίο πολιτικό φορέα, ενιαίο εκλογικό σχήμα και κοινοβουλευτική ομάδα, ακριβώς γιατί δεν είναι δυνατό να έχουμε ενιαίο πρόγραμμα εξουσίας και ενιαία αντίληψη για την κατάκτησή της. Σε αντίθετη περίπτωση, χάνεται η αυτοτέλεια και ο λόγος ύπαρξης του ΚΚΕ.

Το καπιταλιστικό σύστημα στην Ελλάδα, όπως και σε κάθε άλλη χώρα, δεν πρόκειται να καταρρεύσει από μόνο του λόγω των αντιθέσεων του. Η μεγάλη όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων θα οδηγήσει σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης, σε συνθήκες μεγάλης όξυνσης της ταξικής πάλης και ενώ θα έχει ωριμάσει και αναδειχθεί μέσα από τους καθημερινούς αγώνες ένα πανίσχυρο εργατικό κίνημα σε συμμαχία με τα λαϊκά στρώματα που υποφέρουν. Μέσα σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης θα κριθεί, με την κατάλληλη επιλογή των συνθημάτων και όλων των μορφών πάλης, η θέληση, η απόφαση του λαού να σπάσει και να καταργήσει τις αλυσίδες της ταξικής εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, της εμπλοκής στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

ΟΙ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Είναι γεγονός ότι η αστική τάξη της χώρας μας, όπως άλλωστε και η ευρωπαϊκή αστική τάξη, η παγκόσμια, δεν είναι

ευθυγραμμισμένη ως προς το ποια συνταγή θα συμβάλει στην αντιμετώπιση της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης. Γύρω από τις συνταγές και παραλλαγές εκδηλώνεται όλο το κουβάρι των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, με άξονες και αντιάξονες που αλλάζουν αρκετά συχνά και ενώ έχει συνειδητοποιηθεί ότι το καπιταλιστικό σύστημα, ιδιαίτερα στον πιο παλιό καπιταλιστικό κόσμο της Ευρώπης, δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει με τον ίδιο τρόπο τα μέσα διεξόδου και να διαχειριστεί τη φτώχεια και την ανεργία με κάποιες επιμέρους παροχές και αντίστοιχες παραχωρήσεις.

Αναμετρίονται στο ίδιο γήπεδο και με τον ίδιο ταξικό στόχο οι συνταγές του κείνσιανού και φιλελεύθερου μοντέλου διαχείρισης που εναλλάχθηκαν στον 20ό αιώνα και βεβαίως δεν απέτρεψαν κύκλους οικονομικής κρίσης, οδήγησαν σε δύο παγκόσμιους πολέμους και δεκάδες τοπικούς για το ξαναμοίρασμα των αγορών, για αλλαγή στις πρώτες θέσεις της ιμπεριαλιστικής πυραμίδας.

Στην ιστορία των αστικών κομμάτων, τόσο της φιλελεύθερης όσο και της γνωστής σοσιαλδημοκρατικής ιδεολογίας, βλέπουμε κινητικότητα. Στην αστική ιδεολογία και το αστικό πολιτικό σύστημα ανήκουν ο εθνικοσοσιαλισμός-φασισμός και ο σύγχρονος σοσιαλδημοκρατισμός που από την άποψη της οργανωτικής προέλευσης συνιστά νέο οπορτουνιστικό ρεύμα προερχόμενο από το κομμουνιστικό κίνημα.

Τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης έχουμε το δίπολο ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, το οποίο σήμερα μετασχηματίζεται ως ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ, ενώ έχουν συμβεί (πέρα από την αποδιάρθρωση της σοσιαλδημοκρατίας) στις τελευταίες εκλογές αποσχίσεις τόσο από τη ΝΔ όσο και από τον ίδιο το ΣΥΡΙΖΑ. Επίσης εμφανίστηκε με εκλογική δύναμη και επιρροή η εθνικοσοσιαλιστική φασιστική Χρυσή Αυγή.

Οι αλλαγές στη διάταξη των πολιτικών δυνάμεων που στηρίζουν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο το καπιταλιστικό σύστημα (και κατά συνέπεια και το πολιτικό του εποικοδόμημα, τη σύνθεση του κοινοβουλίου και το σχηματισμό κυβέρνησης)

εκφράζουν τις γενικότερες και ειδικότερες ανάγκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης στη συγκεκριμένη φάση. Άλλωστε φιλελεύθερη ή κείνσιανή πολιτική ακολούθησαν στη χώρα μας τόσο η ΝΔ όσο και το ΠΑΣΟΚ.

Η αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος προηγήθηκε σε κράτη της ΕΕ πριν ξεσπάσει η τρέχουσα κρίση, με κορύφωση τη γειτονική μας Ιταλία. Εναλλαγές διαχείρισης δοκιμάστηκαν πριν την κρίση σε πολλά ευρωπαϊκά καπιταλιστικά κράτη, καθώς έχουν δοκιμαστεί κεντροαριστερές και κεντροδεξιές συνταγές, με συμμετοχή Κομμουνιστικών Κομμάτων και άλλων ομορτουμιστικών, ανανεωτικών όπως αυτοαποκαλούνται, που προέκυψαν από απόσχιση από Κομμουνιστικά Κόμματα. Έχουμε γνωρίσει κυβερνήσεις, έστω βραχείας σχετικά διάρκειας, με τη συμμετοχή ακροδεξιών κομμάτων, όπως στην Αυστρία, την Ολλανδία, τη Νορβηγία κλπ. Εναλλαγή ανάμεσα σε κόμματα με διαφορετικές συνταγές αστικής διαχείρισης έχουμε γνωρίσει σε χώρες της Λατινικής Αμερικής. Πείρα επίσης προσφέρει και η συμμετοχή του ΑΚΕΛ στη διακυβέρνηση.

Ορισμένοι καλοθελητές, μας εγκαλούν γιατί σήμερα δεν προωθούμε συνεργασίες με πολιτικά κόμματα ή με κάποια τμήματά τους με στόχο να αποτραπεί ο κατήφορος που έχει πάρει το βιοτικό επίπεδο του λαού. Μας προτείνουν δηλαδή να αγνοήσουμε τη σχέση πολιτικής και οικονομίας.

Μας λένε να ξεχάσουμε ότι παντού στην οικονομία και στο εποικοδόμημα κυριαρχούν τα μονοπώλια και μάλιστα μέσω της συγκεντροποίησης ενισχύονται, ότι η ενσωμάτωση της Ελλάδας στην ΕΕ επιβάλλει από τα ίδια τα πράγματα μεγαλύτερες δεσμεύσεις και εξαρτήσεις, νέους περιορισμούς και εκχωρήσεις δικαιωμάτων, αρμοδιοτήτων.

Μας υποδεικνύουν να παραγνωρίσουμε ότι οι καπιταλιστικές σχέσεις επεκτάθηκαν στην αγροτική παραγωγή, στην παιδεία, στην υγεία στον πολιτισμό-αθλητισμό, στα ΜΜΕ. Ότι έγινε μεγαλύτερη συγκέντρωση στη μεταποίηση, στο εμπόριο, στις κατασκευές, στον τουρισμό. Ότι με την κατάργηση του κρατικού μονοπωλίου στις τηλεπικοινωνίες και σε μονοπωλημένα τμήματα της Ενέργειας και των Μεταφορών

αναπτύχθηκαν επιχειρήσεις και κυρίως θα αναπτυχθούν αυτές του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Να ξεχάσουμε δηλαδή ότι όποιες κυβερνητικές αλλαγές και να γίνουν, όσο και να σοβατιστεί το πολιτικό σύστημα, ο πρωταγωνιστής θα είναι το μονοπώλιο.

Η τρικομματική κυβέρνηση έχει χαράξει γραμμή και όσον αφορά την ΑΟΖ και την υφαλοκρηπίδα, με κύριο στόχο να λυθούν τα χέρια των μονοπωλιακών ομίλων που θα αναλάβουν τη μελέτη έως και την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα ως και αδιαφορώντας για τα κυριαρχικά δικαιώματα στο Αιγαίο και όπου αλλού θα αμφισβητηθούν στην πορεία. Το κουβάρι είναι τόσο μπερδεμένο και σχετικά με την περιοχή του Αιγαίου και του Ιονίου και νότια της Κρήτης, λόγω των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων και της πολιτικής της κυβέρνησης, ώστε απαιτείται στενή παρακολούθηση των εξελίξεων και επαγρύπνηση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, έχοντας τραβήξει δυνάμεις από το ΠΑΣΟΚ, ολόκληρα τμήματα του πασοκικού μηχανισμού, έχοντας προσθέσει στην εκλογική του δύναμη ένα μέρος κομμουνιστικών ψήφων, απέβαλε πολύ γρήγορα υποσχέσεις και ριζοσπαστικά συνθήματα, αυτά που τον έκαναν δημοφιλή σε αριστερές, ριζοσπαστικές μάζες.

Η Ελλάδα έχει σήμερα μεγάλες αναξιοποίητες παραγωγικές δυνατότητες που μπορούν να απελευθερωθούν μόνο με την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής από την εργατική-λαϊκή εξουσία, με κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό της παραγωγής.

Το θέμα που θέτουμε είναι ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις να ικανοποιηθούν όχι γενικά οι λαϊκές ανάγκες, αλλά οι σύγχρονες λαϊκές ανάγκες. Να καταργηθεί η ανεργία, να μειωθούν οι ώρες δουλειάς, να αυξηθεί ο ελεύθερος χρόνος. Να εξασφαλίζεται σίγουρο μέλλον για τα παιδιά των εργαζομένων, να βελτιώνεται σταθερά και ουσιαστικά το βιοτικό επίπεδο του λαού. Η ανάπτυξη να μη συγκρούεται με το περιβάλλον, η υγεία

να έχει ως βάση την πρόληψη, το εκτεταμένο δίκτυο της δημόσιας υγείας, και άλλα ζητήματα που τα θέτουμε στις Θέσεις. Η οικογένεια και κυρίως η γυναίκα να απαλλαγεί από ένα μέρος της δουλειάς του νοικοκυριού ώστε να έχει περισσότερο χρόνο διαθέσιμο για πολιτιστική και κοινωνική δραστηριότητα και για τη συμμετοχή της στον εργατικό έλεγχο.

Η Ελλάδα διαθέτει σημαντικές εγχώριες ενεργειακές πηγές, αξιόλογο ορυκτό πλούτο, βιομηχανική, βιοτεχνική και αγροτική παραγωγή, που μπορεί να καλύψει μεγάλο μέρος των λαϊκών αναγκών, όπως των διατροφικών, των ενεργειακών, των μεταφορών, των κατασκευών δημόσιων έργων υποδομής και λαϊκής στέγης. Η αγροτική παραγωγή μπορεί να στηρίξει τη βιομηχανία σε διάφορους κλάδους της.

Είναι διαφορετική η θέση που υποστηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ και άλλα κόμματα ότι απαιτείται νέο «κούρεμα», υιοθετώντας τη θέση του ΔΝΤ, και άλλο πράγμα είναι η θέση του ΚΚΕ για μονομερή διαγραφή όλου του χρέους και όχι μείωση με αντισταθμίσεις, με νέα μέτρα, νέα μνημόνια, νέα αντιλαϊκά πακέτα, με ιδιωτικοποιήσεις τομέων στρατηγικής σημασίας, φιλέτων κλπ.

Είναι άλλο πράγμα η προτεινόμενη από μερικούς αποχώρηση από τη ζώνη του ευρώ ή η άποψη ότι το ευρώ δεν είναι φετίχ, και άλλο η θέση του ΚΚΕ για αποδέσμευση από την ΕΕ.

Είναι άλλη η θέση του ΚΚΕ για καμία συμμετοχή σε ιμπεριαλιστική ένωση, πράγμα που διασφαλίζεται με την εργατική εξουσία, και άλλη η αποχώρηση από την ΕΕ για να αναβαθμιστεί η συμμετοχή σε άλλα κέντρα, π.χ., ΗΠΑ-Βρετανία, Κίνα, Ρωσία, Βραζιλία.

Η πρόταση του ΚΚΕ που απευθύνεται στο λαό δεν έχει να κάνει με την αλλαγή του νομίσματος, ούτε επίσης με τη σύνδεση της δραχμής με το δολάριο, τη στερλίνα, το γιεν ή οποιοδήποτε άλλο νόμισμα. Δε διαλέγουμε ανάμεσα στη Σκύλλα και στη Χάρυβδη.

Την αποχώρηση από την ευρωζώνη μπορεί να υιοθετήσει ένα κόμμα όταν εκτιμήσει ότι βασικά τμήματα της αστικής τάξης εξυπηρετούνται με εθνικό νόμισμα, και μάλιστα με υποτίμηση.

Είναι άλλη η πρόταση του ΚΚΕ για διακυβέρνηση της εργατικής λαϊκής εξουσίας και άλλη η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για κυβέρνηση της Αριστεράς ή με κορμό την Αριστερά. Στη μια περίπτωση έχουμε ριζική αλλαγή πολιτικής εξουσίας, στην άλλη αλλαγή κυβέρνησης που θα κινηθεί στην ίδια τροχιά με την προηγούμενη, από τη στιγμή που ο ηγέτης των αποφάσεων και των επιλογών για την ανάκαμψη θα είναι τα μονοπώλια, το κεφάλαιο.

Βεβαίως η Ελλάδα βρίσκεται σε υποδεέστερη θέση μέσα στις συγκροτημένες ιμπεριαλιστικές συμμαχίες στις οποίες συμμετέχει (ΕΕ, ΝΑΤΟ, ΔΝΤ κλπ.). Αυτή όμως η θέση προκύπτει από την οικονομική-πολιτική-στρατιωτική δύναμή της ως καπιταλιστικού κράτους. Από αυτό πηγάζουν οι ανισότιμες σχέσεις που κυριαρχούν μεταξύ των καπιταλιστικών κρατών-συμμάχων, ανταγωνιστικές σχέσεις μέχρι και μίσους μεταξύ τους, που δεν αναιρούν όμως τα κοινά στρατηγικά τους συμφέροντα.

Το ερώτημα αν μια κοινοβουλευτική κυβέρνηση μπορεί να ωθήσει στο άνοιγμα της επαναστατικής διαδικασίας είναι ανεδαφικό και ουτοπικό με βάση την πείρα του 20ού και των αρχών του 21ου αιώνα.

Ο ΕΦΗΣΥΧΑΣΜΟΣ ΜΑΣ ΚΟΣΤΙΣΕ

Πρέπει σοβαρά να πάρουμε υπόψη την εκτίμηση των Θέσεων ότι δεν αποφύγαμε, ξεκινώντας από την απερχόμενη ΚΕ και κατά συνέπεια ως την κομματική βάση, ένα πνεύμα εφησυχασμού ότι έχουμε σωστή πολιτική γραμμή. Δεν αρκεί αυτή, όσο και αν αποτελεί βασικότατη προϋπόθεση για ένα ΚΚ. Ο εφησυχασμός οδήγησε στο να μην πάρουμε έγκαιρα όλα τα μέτρα για να κατακτήσουμε την ανάλογη ικανότητα για την προώθηση της στρατηγικής στην πράξη, όσον αφορά στο κύριο μέτωπο που είναι η εργατική τάξη και η κομματική οικοδόμηση, η βοήθεια στην ΚΝΕ, η ανάπτυξη δεσμών με νεότερες ηλικίες.

Για συγκεκριμένη φάση (τα χρονικά της όρια δεν προκαθορίζονται) ο συσχετισμός δυνάμεων καθορίζεται ανεξάρτητα από τη θέληση του Κόμματος, αφού είναι προϊόν δραστηριότητας των τάξεων και των κομμάτων. Αυτό δε σημαίνει ότι μένει στατικός και αναλλοίωτος. Κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις μπορεί να αλλάξει θετικά, αλλά και ναπισωγυρίσει προσωρινά, αφού η ίδια η καπιταλιστική πραγματικότητα δε μένει στατική.

Εδώ λοιπόν παρεμβαίνει ο υποκειμενικός παράγοντας. Το Κόμμα και η εργατική τάξη πρέπει να έχουν τέτοια κατεύθυνση δράσης που να διευκολύνει, να υποβοηθάει την αλλαγή του συσχετισμού δύναμης με βάση τις δυνατότητες που υπάρχουν. Το αποτέλεσμα της αλλαγής καθορίζεται βεβαίως και από το συνολικό συσχετισμό.

Η ΚΕ έχει ευθύνη για την καθυστέρηση της αναδιάταξης των κομματικών εργατικών δυνάμεων από το 16ο Συνέδριο και μετά. Επίσης έχει ευθύνη γιατί έπρεπε πιο συστηματικά και κυρίως με επιτελικό τρόπο να διαμορφώνει σχέδιο προώθησης της αναδιάταξης ως τις ΚΟΒ συνδυασμένο με δράση, ώστε όλα τα σφυριά να χτυπάνε στον ίδιο στόχο, οι αναγκαίες κεντρικές πρωτοβουλίες να στηρίζονται από τα κάτω, η πείρα από τα κάτω να εμπλουτίζει την κεντρική επιτελική δουλειά, να την κάνει πιο εύστοχη, αποτελεσματική. Ενώ δεν έγινε συστατική, αναπόσπαστη πλευρά του καθήκοντος αυτού η δουλειά στις γυναίκες. Δεν έχει γίνει τρόπος δουλειάς το χτίσιμο παντού στον κλάδο και τη γειτονιά της Κοινωνικής Λαϊκής Συμμαχίας.

Χωρίς την ενίσχυση της δράσης μας στην εργατική τάξη και το κίνημά της, χωρίς τη δράση στους αυτοαπασχολούμενους που ασκούν επιρροή και στους προσανατολισμούς της εργατικής τάξης, δεν είναι δυνατή η άνοδος και πολιτικοποίηση του κινήματος και στον τόπο κατοικίας.

Σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης ανεβαίνει κατακόρυφα η ταξική πάλη, μπαίνουν στη μάχη δυνάμεις αποφασισμένες να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους, να συγκρουστούν ευρύτερες εργατικές και καταπιεσμένες λαϊκές μάζες. Διαμορφώνεται η δυνατότητα να συνειδητοποιήσουν

καλύτερα ότι το συμφέρον τους βρίσκεται στην κοινωνικοποίηση και τον αγροτικό συνεταιρισμό, ακόμα και δυνάμεις που δεν έχουν περάσει από τη δοκιμασία ενός μακροχρόνιου αγώνα. Όμως ο συνειδητός επαναστατικός πυρήνας των εξεγερμένων, για να αξιοποιήσει τη λαϊκή πρωτοβουλία, πρέπει να είναι ισχυρός και έμπειρος, να στηριχτεί στη γερή βάση των οργανωμένων εργατών στη βιομηχανία, στα εμπορικά και συγκοινωνιακά κέντρα, στα κέντρα επικοινωνιών και ενέργειας, ώστε να επιτευχθεί η αδρανοποίηση των μηχανισμών της αστικής εξουσίας και η εξουδετέρωσή τους.

Όταν το εργατικό κίνημα και τα φτωχά λαϊκά στρώματα νιώσουν σκιρτήματα έστω που δείχνουν ότι μπορεί να πάνε παραπέρα από την άσκηση πίεσης σε μια κυβέρνηση, πολύ περισσότερο όταν θα συνειδητοποιούν στον έναν ή τον άλλο βαθμό την αναγκαιότητα πιο ριζικής αλλαγής, τότε είναι βέβαιο ότι θα ενεργοποιηθούν οργανωμένα και σχεδιασμένα δυνάμεις που θα προσπαθήσουν να κρατήσουν το κίνημα εντός των τειχών, να το εκτρέψουν ή να το χρησιμοποιήσουν για δικά τους ιδιαίτερα συντεχνιακά συμφέροντα.

Έχουμε πολύ πρόσφατα παραδείγματα και σε άλλες χώρες όπου, όταν οι λαοί άρχιζαν να κινούνται, μπήκαν μπροστά δυνάμεις συγκράτησης και ανάσχεσης, δυνάμεις που διεκδικούσαν να γίνουν «χαλίφης στη θέση του χαλίφη». Τέτοιο παράδειγμα αποτελεί η αιγυπτιακή, τυνησιακή «άνοιξη», που μάλιστα οδήγησε τον οπορτουνισμό και το ρεφορμισμό σε τέτοιο θαυμασμό, που να λένε ότι στην Ελλάδα του μνημονίου χρειάζεται μια πλατεία Ταχρίρ. Πολλά παραδείγματα έχουμε από τα κράτη-μέλη της ΕΕ, όπου εμφανίζονται κόμματα και πολιτικοί διάπτοντες αστέρες -και μάλιστα με τάχα αντισυστημικό χαρακτήρα- που εγκλωβίζουν εργατικά-λαϊκά στρώματα σε λογική εναλλαγής κυβερνήσεων, μακριά από την ταξική πάλη, την Κοινωνική Συμμαχία, την προοπτική του σοσιαλισμού-κομμουνισμού.

Τέτοια κινήματα είχαμε και στις 10ετίες '60 και '70, που ονομάζονταν νέα κοινωνικά κινήματα που θα έφερναν την

πολυπόθητη αλλαγή και θα έβαζαν στο χρονοντούλαπο της ιστορίας την ταξική πάλη και τον αγώνα για την επίλυση του προβλήματος της εξουσίας. Κινήματα που ταυτίστηκαν με την εναλλαγή στις κυβερνήσεις φιλελεύθερων και σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, Κεντροδεξιάς και Κεντροαριστεράς, κινήματα αρχηγικά, με την υπερπροβολή των ηγετών που μάγευαν τα πλήθη.

Τα λεγόμενα εναλλακτικά κόμματα της αστικής διακυβέρνησης, τα εναλλακτικά δήθεν κινήματα στην ταξική πάλη, δημιουργούνται ή ενισχύονται μετά από την εμφάνισή τους, αφού υπάρχει βάση, και αυτή η βάση είναι η εργατική αριστοκρατία, ένα τμήμα της κρατικής υπαλληλίας και μεσαίων στρωμάτων που λειτουργούν ως σύμμαχοι και στεφάνη των μονοπωλίων. Τα κινήματα αυτά πείθουν γιατί παραπλανούν για ρήξη χωρίς γραμμή ρήξης, για ανατροπή χωρίς ανατροπή, για επανάσταση χωρίς επανάσταση, καθώς μάλιστα απολαμβάνουν της συμπάθειας τμημάτων της αστικής τάξης, αλλά και θυλάκων, μηχανισμών του συστήματος, με διεθνή μάλιστα προέκταση.

Σημαντική πείρα προκύπτει και από τη συμμετοχή του ΑΚΕΛ στην κυβέρνηση, από τη στάση των συνεργαζόμενων κομμάτων, σε συνθήκες ένταξης στην ΕΕ και ενώ το Κυπριακό παραμένει άλυτο όχι μόνο εξαιτίας της αδιαλλαξίας της Τουρκίας που εμμένει στην κατοχή, αλλά και εξαιτίας των συμφερόντων των ιμπεριαλιστών, όπως και των δικών τους ιδιαίτερων ανταγωνισμών σε μια περιοχή με σημασία, ως πηγή υδρογονανθράκων και χάραξη δρόμων μεταφοράς τους.

Δεν έχουμε καταφέρει να αποκτήσουμε ως κόμμα και όπως πρέπει την απαιτούμενη από τα ίδια τα πράγματα ικανότητα να δουλεύουμε με λαϊκές μάζες, είτε είναι εργατικές είτε προέρχονται από μικροαστικά λαϊκά στρώματα, με πολύ χαμηλό επίπεδο οργάνωσης και πείρας.

Αυτή η εκτίμησή μας δεν έχει καμία σχέση με τη συκοφαντική διαπίστωση ότι το ΚΚΕ συμμετέχει ενεργά μόνο σε κινηματικές δραστηριότητες που καθοδηγεί και ελέγχει. Πρόκειται για ψέμα. Το ότι οφείλουμε να είμαστε παντού, όπου ξεσπάνε αγώνες, όπου κινητοποιούνται λαϊκές μάζες, ότι δεν

πρέπει κριτήριο να είναι αν συμφωνούν μαζί μας ή αν υιοθετούν όλα τα αιτήματα που εμείς πιστεύουμε, δε σημαίνει ότι δε θα ασκούμε κριτική ή ακόμα και θα αρνούμαστε να μετέχουμε σε δραστηριότητες όπου οργανώνονται στο παρασκήνιο από συγκεκριμένες ομάδες και δυνάμεις με στόχευση να υφαρπάξουν τη λαϊκή συγκατάθεση και μάλιστα με συνθήματα τύπου «να καεί, να καεί ...» ή «κάτω οι κλέφτες, όλοι στο Γουδί». Το ίδιο ισχύει όταν κομματικά στελέχη φοράνε άλλο καπέλο, του ανεξάρτητου και αυτόνομου, με τη θέση μάλιστα «έξω τα κόμματα και οι μαζικές οργανώσεις».

Πρέπει να πάρουμε πολύ σοβαρά υπόψη ότι, ως Κόμμα και ιδιαίτερα η ΚΝΕ, απευθυνόμαστε κυρίως σε ηλικίες μεταξύ 15 έως 25 ετών σε τόπους δουλειάς, σε κλάδους, σε νέους που είναι άνεργοι, απολυμένοι είτε αναζητούν για πρώτη φορά δουλειά και δε βρίσκουν, σε εκατοντάδες χιλιάδες νέους και νέες που βρίσκονται στα θρανία και στα πανεπιστήμια, στις σχολές κατάρτισης. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, να υπολογίζουμε σε κάθε βήμα, κάθε στιγμή, ότι η εργατική τάξη έχει παιδιά, άρα η δράση για τις νέες και μικρότερες ηλικίες αφορά κάθε τόπο δουλειάς, ανεξάρτητα αν εργάζεται μικρός αριθμός νέων. Σε αρκετές περιπτώσεις, νέοι άνθρωποι έχουν και τις δύο «ιδιότητες», δηλαδή σπουδαστές-φοιτητές και εργαζόμενοι είτε στο πλαίσιο της πρακτικής είτε στο πλαίσιο της αναζήτησης εισοδήματος, καθώς ανήκουν σε φτωχές οικογένειες. Αυξάνονται, λόγου χάρη, οι εργαζόμενοι στα 5μηνα προγράμματα των δήμων που εμφανίζονται και ως τομείς της «κοινωνικής οικονομίας» που θα διευρυνθεί, απ' ό,τι φαίνεται, τα επόμενα χρόνια και με αποφοίτους πανεπιστημίων και ΤΕΙ ως επέκταση του θεσμού της «μαθητείας» και της «εργασιακής εμπειρίας».

Περισσότερες ιδιαιτερότητες έχει η δράση στα σχολεία, στην επαγγελματική κατάρτιση, σε όλο το δίκτυο των σχολών μαθητείας, που το σύστημα, οι επιχειρηματίες και αυτοαπασχολούμενοι «στήνουν» σα μανιτάρια, αφού πρόκειται για την ακόμα πιο φτηνή και χειραγωγήσιμη εργατική δύναμη,

με ακόμα λιγότερα οικονομικά και θεσμικά δικαιώματα. Ανάλογη ιδιαιτερότητα έχει και η δράση στα ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Εμφανίζεται ένα είδος αντίφασης στην πράξη με ποια κριτήρια προσεγγίζονται, αν κυριαρχεί το στοιχείο της απασχόλησης ή της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Είναι φανερό ότι πρέπει να παίρνονται υπόψη και τα δύο αντικείμενα με ενιαία επεξεργασία, με κύριο βάρος στην ταξική διαπαιδαγώγησή τους, στο συντονισμό με τα εργατοϋπαλληλικά σωματεία, κατά κλάδο κλπ.

Το αστικό κράτος και το πολιτικό του προσωπικό, ιδιαίτερα ο ιδεολογικός κρατικός μηχανισμός της εκπαίδευσης, οι πολυπλόκαμοι κρατικοί και επιχειρηματικοί μηχανισμοί μόρφωσης, προπαγάνδας, πολιτισμού και αθλητισμού οργανώνουν την ιδεολογικοπολιτική τους παρέμβαση σε πολύ μικρότερες ηλικίες, από την ηλικία του νηπιαγωγείου, του Δημοτικού και του Γυμνασίου, σε ηλικίες δηλαδή που δεν είναι δυνατό να αποκτήσουν εμπειρίες συλλογικής αγωνιστικής δράσης. Οι ηλικίες αυτές δεν είναι δυνατό να αποκτούν πρώτα στοιχεία κριτικής σκέψης και συλλογικότητας με τον ίδιο τρόπο που διεξάγεται η ιδεολογικοπολιτική ενσωμάτωση μέσα από τα σχολικά προγράμματα, με τον ίδιο τρόπο που διεξάγεται η αντίστοιχη διαπάλη στο κίνημα των εκπαιδευτικών και της νεολαίας. Οπωσδήποτε γονείς και εκπαιδευτικοί πρέπει να πρωτοστατήσουν ενάντια στο «παιδομάζωμα» που οργανώνει η Χρυσή Αυγή, προκειμένου να διαπαιδαγωγήσει -τις πολύ μικρές και ευαίσθητες γι' αυτό ηλικίες- στις ναζιστικές αντιλήψεις και πρακτικές, στο κυνήγι των κομμουνιστικών ιδεών και των ίδιων των κομμουνιστών.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΟΥΝ ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

- ΚΟΜΜΑ ΠΑΝΤΟΣ ΚΑΙΡΟΥ

Ο αντικομμουνισμός είναι το πρώτο στάδιο της νέας ολομέτρωπης επίθεσης κατά του λαού.

Οι εξελίξεις προμηνύουν ότι η κρατική βία και καταστολή, η περιστολή των όποιων πολιτικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών αναγνωρίζει ο νόμος, θα σηματοδοτήσουν την

αντιδραστική συνταγματική αναθεώρηση στην οποία θα ενσωματωθούν οι νόμοι και οι περιορισμοί της ΕΕ. Η αστική τάξη και τα κόμμάτα της δε συμβιβάζονται ούτε με την αστική δημοκρατία που οι ίδιοι καθιέρωσαν, με την περιορισμένη αστική νομιμότητα. Η επιλογή να τσακίσουν το εργατικό κίνημα, να παρεμποδίσουν την όποια ριζοσπαστικοποίηση φτωχών λαϊκών στρωμάτων συνδέεται αναπόσπαστα με τον περιορισμό της δράσης του ΚΚΕ και με την ανακήρυξη ακόμα ως επίσημης κρατικής ιδεολογίας του αντικομμουνισμού, της γνωστής θεωρίας των «δύο άκρων».

Σε περίπτωση πιο άμεσης ενεργητικής εμπλοκής σε ιμπεριαλιστικό πόλεμο, τα μέτρα που θα παρθούν θα αφορούν το κίνημα και το Κόμμα. Επομένως έχουμε υποχρέωση το Κόμμα μας να αποκτήσει πλήρη ετοιμότητα, με βασική κατεύθυνση την ανάπτυξη πιο ουσιαστικών δεσμών με όσο γίνεται μεγαλύτερο μέρος της εργατικής τάξης, να αντιμετωπίσει αδυναμίες είτε προσανατολισμού είτε στη λήψη πρακτικών μέτρων, ώστε να ενισχυθεί η Λαϊκή Συμμαχία, να γίνει πίστη, πεποίθηση η αντιμονοπωλιακή αντικαπιταλιστική κατεύθυνση πάλης, που θωρακίζει το λαό από κάθε μορφή επίθεσης.

Με τα σημερινά δεδομένα δεν είναι εύκολο να προβλεφθεί αν έχουν εκλείψει οι πιθανότητες μιας ανεξέλεγκτης πτώχευσης του κράτους με έξοδο από την ευρωζώνη ή διάσπαση της ευρωζώνης λόγω αποχώρησης ισχυρότερης δύναμης όπως είναι η Ιταλία. Τέτοιες προβλέψεις γίνονται και τέτοιοι φόβοι υπάρχουν στα περιφερειακά και παγκόσμια επιτελεία του ιμπεριαλισμού, ιδιαίτερα αυτά που καταπιάνονται κυρίως με την εκτίμηση των οικονομικών εξελίξεων. Δεν είναι τυχαίο ότι και η κυβέρνηση -ιδιαίτερα ο πρωθυπουργός- κάνει λόγο για την πιθανότητα ενός ατυχήματος.

Είναι πιθανό να διατηρηθεί η ευρωζώνη ως έχει σήμερα, αλλά με αναγνώριση και θεσμοθέτηση διαφορετικών ζωνών. Είναι επίσης πιθανό να επιλεγεί νέα εσωτερική υποτίμηση με νέο «κούρεμα», αίτημα στο οποίο έχει προσχωρήσει και ο ΣΥΡΙΖΑ παίρνοντας τη θέση που στηρίζει το ΔΝΤ, το οποίο για μεγάλο διάστημα το θεωρούσε μαύρο πρόβατο σε σχέση με την ΕΕ.

Αδιαμφισβήτητο είναι ότι, ανεξάρτητα από τα διάφορα σενάρια που ακόμα δεν έχουν αποκρυσταλλωθεί, θα ενταθεί η διαδικασία συγκεντροποίησης του συσσωρευμένου κεφαλαίου σε μεγαλύτερους και αριθμητικά λιγότερους μονοπωλιακούς ομίλους.

Συγκεντρώνουμε την προσοχή μας στις εξελίξεις στην Κύπρο και χρειάζεται να παρακολουθήσουμε τις όποιες επιπτώσεις στην Ελλάδα. Η απαξίωση των συσσωρευμένων κεφαλαίων των κυπριακών τραπεζών είναι εφιαλτήριο για την προώθηση πολλαπλών στόχων και έχει ως αποτέλεσμα τη μετατροπή της Κύπρου σε αδύναμο κρίκο στο εσωτερικό της ευρωζώνης.

Μας απασχολεί η συνολική κατάσταση στην Ανατολική Μεσόγειο, γίνεται ακόμα πιο σύνθετη, θα έχει νέες αρνητικές επιπτώσεις και στο Κυπριακό ως πρόβλημα εισβολής-κατοχής με την προσέγγιση Τουρκίας και Ισραήλ, τις επιδιώξεις στην Αίγυπτο για αναθεώρηση της συμφωνίας με την Κύπρο στον προσδιορισμό της ΑΟΖ, στο φόντο των τουρκικών διεκδικήσεων.

Οι πρόσφατες εξελίξεις, με τη δειλή και αμφιλεγόμενη ως προς το στόχο προσπάθεια της κυβέρνησης να αντιμετωπίσει το θέμα της ΑΟΖ, έφεραν στο προσκήνιο πιο καθαρά το λυσσαλέο πόλεμο ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, παλιές και νέες, πράγμα που εμπλέκει ακόμα πιο πολύ τη χώρα σε κινδύνους εμπλοκής σε ιμπεριαλιστικό πόλεμο στο πλευρό της μιας ή της άλλης ιμπεριαλιστικής συμμαχίας.

Οι αντιθέσεις με την Τουρκία και την Αλβανία, και τη FYROM, αλλά και την Αίγυπτο, θα εκφραστούν ακόμα πιο έντονα στον ελλαδικό και ευρύτερο χώρο, έτσι που τίποτε δεν μπορεί να αποκλειστεί, συμπεριλαμβανομένου και ενός πολέμου.

Η θέση του ΚΚΕ είναι ξεκάθαρη, δεν είναι δυνατό να μείνουμε μόνο στην παλιά πολύτιμη πείρα μας. Δεν μπορεί να αποκλειστεί, σε σύγκριση με την περίοδο του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου και τη στάση φυγής που επέδειξε το φιλελεύθερο τμήμα της αστικής τάξης, αυτήν τη φορά η αστική τάξη της

χώρας, μέρος των πολιτικών της εκπροσώπων να επιδιώξουν ενεργητική συμμετοχή στο πλευρό μιας άλλης ισχυρής ιμπεριαλιστικής δύναμης αν δεχτεί επίθεση στο έδαφός της από γειτονική χώρα ή και από άλλη χώρα της περιοχής και να επιδιώξει να μετατρέψει τον αμυντικό πόλεμο σε επιθετικό. Μην ξεχνάτε επίσης ότι η αστική τάξη δεν εγκατέλειψε συνολικά την προσπάθεια να χτυπήσει το ΕΑΜικό κίνημα από τα μέσα, άφησε πίσω τον ΕΔΕΣ και άλλα τμήματα ταγματασφαλιτών που οργανώθηκαν για να τσακίσουν το ρωμαλέο κίνημα της Αντίστασης και ιδιαίτερα το ΚΚΕ. Η διάθεση της αστικής τάξης να πάρει ενεργό μέρος στη διανομή των αγορών με πόλεμο θα συνδεθεί ακόμα περισσότερο με μια αποπροσανατολιστική και εθνικιστική εκστρατεία με διάφορα προσχήματα, θα επιδιώξει να πείσει τον ελληνικό λαό ότι έχει υλικό συμφέρον να τραβήξει σε έναν επεκτατικό πόλεμο, να επιδιώξει προσαρτήσεις ή να δεχτεί νέους συμβιβασμούς και εξαρτήσεις. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε μορφή πάρει η συμμετοχή της Ελλάδας στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, το Κόμμα πρέπει να ηγηθεί στην αυτοτελή οργάνωση της εργατικής-λαϊκής αντίστασης και να συνδεθεί με την πάλη για ολοκληρωτική ήττα της αστικής τάξης, εγχώριας και ξένης, ως εισβολέα.

Το ΚΚΕ οφείλει να πάρει την πρωτοβουλία, ανάλογα με τις συγκεκριμένες συνθήκες, για τη συγκρότηση του εργατικού-λαϊκού μετώπου με το σύνθημα: Ο λαός θα δώσει την ελευθερία και τη διέξοδο από το καπιταλιστικό σύστημα που, όσο κυριαρχεί, φέρνει τον πόλεμο και την «ειρήνη» με το πιστόλι στον κρόταφο. Δεν αποκλείεται:

- Να τεθούν σε εφαρμογή οι ευρωπαϊκοί κατασταλτικοί στρατιωτικού τύπου νόμοι και μηχανισμοί που έχουν ενσωματωθεί και σε νόμους με βάση το κοινοβούλιο, και ορισμένοι από αυτούς να αξιοποιηθούν στην αναθεώρηση του Συντάγματος.

- Να αξιοποιηθεί το υπάρχον Σύνταγμα ή και το νέο Σύνταγμα για το διαχωρισμό των κομμάτων σε κόμματα του συνταγματικού τόξου και εκτός συνταγματικού τόξου, με κριτήριο αν το πρόγραμμα του κάθε κόμματος ομνύει στο

καπιταλιστικό σύστημα ή όχι. Στην προκειμένη περίπτωση, ο στόχος είναι αποκλειστικά και μόνο το ΚΚΕ, που από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής του διακηρύσσει χωρίς περικοκλάδες την πάλη για την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος και τη νίκη της σοσιαλιστικής εργατικής εξουσίας.

- Να περιοριστούν ως τα όρια της απαγόρευσης τα δικαιώματα της απεργίας, των μορφών πάλης που αντιστοιχούν στις ανάγκες της ταξικής πάλης.

- Να ψηφιστούν νόμοι που επεμβαίνουν στο εσωτερικό των κομμάτων, στον τρόπο λειτουργίας τους κλπ., με φανερό ταξικό σκοπό το ΚΚΕ, κάθε μορφής οργάνωση που αμφισβητεί το καπιταλιστικό σύστημα και επιδιώκει την περιφρούρηση από την κρατική βία και καταστολή.

Το αστικό πολιτικό σύστημα σήμερα έχει βρει το εργαλείο του για την προώθηση τέτοιων μέτρων, δεν είναι άλλο παρά η Χρυσή Αυγή, καθαρά εθνικοσοσιαλιστικό ναζιστικό μόρφωμα που ακουμπάει στον υπόκοσμο, χρησιμοποιεί τη σωματική βία και κακοποίηση, μετεξελίσσεται σε οργάνωση-τάγμα εφόδου κατά το πρότυπο των Ες-Ες.

Η Χρυσή Αυγή πρέπει να απομονωθεί από το λαό ως εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα, ως η ακραία φωνή του κεφαλαίου, άρα η ακραία φωνή του συστήματος, και όχι ως κάτι έξω από το αστικό πολιτικό σύστημα και την αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία, μέσα στις γραμμές του κινήματος και όχι έξω από αυτό. Η Χρυσή Αυγή δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί και να απομονωθεί με αναθέματα του τύπου «είναι έξω από το συνταγματικό τόξο» ή με σύνθημα την υπεράσπιση της αστικής δημοκρατίας, αλλά με την αντιμονοπωλιακή αντικαπιταλιστική συσπείρωση και συμμαχία, με την οργάνωση του λαού στη βάση στους τόπους δουλειάς και στον κλάδο, με την Κοινωνική Συμμαχία οργανωμένη και σε εδαφική βάση.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Βασικό υλικό για την επεξεργασία του Προγράμματος αποτέλεσε το σχετικό ντοκουμέντο του 18ου Συνεδρίου που εμπλούτισε την αντίληψή μας για το σοσιαλισμό.

Στο νέο Πρόγραμμα που προτείνουμε υπάρχουν ορισμένες διαφοροποιήσεις από το 18ο Συνέδριο, που οφείλονται στην παραπέρα μελέτη των εξελίξεων στο πολιτικό σύστημα του σοσιαλισμού, στο ζήτημα της σοσιαλιστικής δημοκρατίας, των μορφών της εργατικής εξουσίας.

Υπάρχουν θέματα ή θα προκύψουν, τα οποία χρειάζονται παραπέρα μελέτη, ώστε να προχωρήσουμε σε όσο γίνεται πιο έγκαιρη πρόγνωση και εξειδίκευση.

Λόγου χάρη, χρειάζεται σήμερα να προχωρήσουμε σε μια πιο αναλυτική, με επιστημονική μέθοδο, μελέτη των εξελίξεων στα μεσαία στρώματα των πόλεων, στους αυτοαπασχολούμενους ελευθεροεπαγγελματίες, να δούμε καλύτερα πώς εξελίσσεται η διαστρωμάτωση σε συνθήκες νέας μονοπωλιακής συγκεντροποίησης, σε συνθήκες πλήρους απελευθέρωσης κλπ. Έτσι ώστε και να προσδιορίσουμε καλύτερα τις αντιμονοπωλιακές αντικαπιταλιστικές κοινωνικές δυνάμεις, που αντικειμενικά μπορούν να συμμαχήσουν με την εργατική τάξη, αλλά και να προσδιορίσουμε το ρόλο των αυτοαπασχολούμενων στο σοσιαλισμό, ιδιαίτερα εκείνων που δεν είναι δυνατόν από την αρχική φάση οικοδόμησης να ενταχτούν στον κοινωνικοποιημένο τομέα και στο συνεταιριστικό, να προβλέψουμε τη στάση και την εξέλιξή τους.

Επεξεργασθήκαμε την οργάνωση της νέας εξουσίας που είναι υπόθεση όλης της εργατικής τάξης και πώς θα εξασφαλίζεται η συμμετοχή των άλλων κοινωνικών δυνάμεων. Προσδιορίσαμε το ρόλο του Κόμματος στα όργανα εξουσίας, από κάτω προς τα πάνω καθορίσαμε με ποια κριτήρια θα εφαρμόζεται η αμοιβή, η κατανομή του κοινωνικού προϊόντος, πώς θα γίνεται και με ποια κριτήρια η ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών.

Σημαντικό και νέο στοιχείο αποτελεί το κεφάλαιο για την επαναστατική κατάσταση, τη διαπάλη παλιού με το νέο, τη σχεδιασμένη εξάλειψη των στοιχείων της ανωριμότητας που χαρακτηρίζει το σοσιαλισμό ως κατώτερη βαθμίδα του κομμουνισμού. Αναδεικνύουμε τη σχέση οικονομικής ανωριμότητας και κοινωνικών ανισοτήτων, τις

διαστρωματώσεις, αλλά και τη γενική γραμμή για την αναγκαιότητα οι νέες σοσιαλιστικές σχέσεις να επεκτείνονται, να βαθύνουν, να αναπτύσσονται οι κομμουνιστικές σχέσεις και ο νέος άνθρωπος σε ανώτερο επίπεδο, ώστε να κατοχυρώνεται η ανεπίστρεπτη πορεία του σοσιαλισμού, σε συνθήκες όπου έχουν καταργηθεί οι καπιταλιστικές σχέσεις παγκόσμια ή τουλάχιστον στις πιο ανεπτυγμένες και βαρύνουσες στο ιμπεριαλιστικό σύστημα χώρες.

Οι αποφάσεις που θα παρθούν στο 19ο Συνέδριο, στηριγμένες στις γνώμες της μεγάλης πλειοψηφίας των μελών του Κόμματος, και στις συνελεύσεις ΚΟΒ, στις αχτιδικές συνδιασκέψεις και αυτές των Οργανώσεων περιοχών, στις γνώμες των μελών της ΚΝΕ, των φίλων και οπαδών, χρεώνουν όλο το Κόμμα και πριν απ' όλα ανεβάζουν την απαιτητικότητα προς την ΚΕ να τα βγάλουμε πέρα σε σύνθετες συνθήκες, σε απότομες στροφές και καμπές, σε νέα ζητήματα που είναι πιθανό να ανακύψουν.

Οι εργασίες του Συνεδρίου αρχίζουν τώρα. Οι σύνεδροι είναι εκλεγμένοι με την υποχρέωση να συμβάλουν στη διαμόρφωση των αποφάσεων, στην εκλογή της ΚΕ και της ΚΕΟΕ, να αποφασίσουν με ευθύνη, πράγμα για το οποίο οι μέχρι τώρα διαδικασίες το βεβαιώνουν.

Η 15η Απρίλη πρέπει να μας βρει ένα βήμα πιο μπροστά, είναι υποχρέωσή μας, είναι δικαίωμα των χιλιάδων αγωνιστών να απαιτούν από εμάς μεγαλύτερη ικανότητα και μαχητικότητα, ετοιμότητα, ανιδιοτέλεια, ενότητα θεωρίας και πράξης, ενότητα λόγων και έργων.